

ROELF NORG
Roelf Norg is huisarts en jurist | roelfnorg@meditza.nl

Mijn ene hobby, sprookjes schrijven en lezen, is al meermaals voorbijgekomen. Nu wordt het tijd voor het betuigen van mijn liefde voor een andere. Ik ben begonnen aan het instuderen van de Passacaglia van Bach, BWV 582. Volgens kenners staat BWV voor *Bach Werke Verzeichnis*; volgens échte kenners voor *Boel Werk Verzetten*. Bach schreef dit stuk voor pijporgel, mijn andere hobby dus. Een passacaglia is een soort muziekstuk met een (bas)lijn die van het begin tot het eind te horen is. Daarbij klinken allerlei variaties in de andere stemmen. Zoals zo vaak deed Bach er iets bijzonders mee. Hij sloot het stuk af met een Fuga. Dat is een muziekstuk waarbij een kort thema in de verschillende stemmen herhaald wordt. Fuga is latijn voor vlucht. De eerste keer dat het thema gespeeld wordt, heet 'het subject'. Die wordt gevolgd, of achtervolgd, door de 'dux' en de 'comes'. Mijn eerste orgeldocent kon beeldend de vluchtende slaaf aanwijzen, die achternagezeten door de landheer en zijn page door de partituur renden. Wat heeft dit met huisartsgenees-

kunde te maken, hoor ik u denken. Alles. De minister van VWS gaf in zijn reactie op het manifest *Help de huisarts verzuipt* een reactie die bol staat van het in gesprek gaan en afspraken gaan maken. Dat lijkt meer een voortkabbelend basthema met wat variaties in begeleidende stemmen, dan een effectieve manier om problemen aan te pakken. 'Samenwerkingsafspraken', 'oplossen in de keten' – het zijn kreten die ook de zorgverzekeraar geregeld bezigt in gesprekken die onze regio-organisatie over knelpunten in huisartsenland voert. Dat huisartsen ondertussen de problemen van andere sectoren in de zorg aan het opvangen zijn, problemen waar de zorgverzekeraar ook geen oplossing voor heeft, wordt daarbij niet benoemd. Zo vraagt de GGD bij gebrek aan forensisch artsen om de zorg voor arrestanten en de eerste beoordeling van een niet-natuurlijke dood over te nemen. Niet volgens de wet, maar ja... De GGD is de coronajaren gewend geraakt aan nood breekt wet, dus waarom niet? En het zorgkantoor vindt het vreemd dat de huisart-

senpost niet gaat schouwen in het verpleeghuis als er geen specialist ouderengeneeskunde is. Terwijl we juist in onze regio alle moeite moeten doen om onze drie HAP-locaties open te kunnen houden. Bij dit soort gesprekken vindt de huisarts de oplossing niet in de keten, maar is de huisarts de oplossing voor de keten.

Daarmee kom ik terug bij Bach. Een orgel heeft, zoals bekend, twee klavieren voor de handen en één pedaalklavier voor de voeten. Zijn basthema begint in het pedaal. Maar Bach laat – in tegenstelling tot bijvoorbeeld zijn voorganger Buxtehude – zijn thema naar de handen overspringen. Het thema wordt bevrijd van de onderste regionen en mag omhoog, de vrijheid in. Ondertussen zwelt het orgel aan tot een climax, die overgaat in de fuga. Met andere woorden: het thema, de slaaf, is dan ontketend en vlucht weg, achternagezeten door de heersende machten. Maar ach, misschien geloof ik te veel in sprookjes als ik hier een parallel met huisartsen zie... ■